

יש ליה אתחות

והמישפט של חווה, היחסים בינינו כבר לא כמו שהיו בעבר. אני לא באה אליו בטענות, להיפך, אני מבינה אותו מאוד. נגרמו לו בעיות ומשברים קשים ביותר.

את בקשר עם חווה?

אחרי כל המשברים שעברנו ביחד, אני עכשיו בקשר טוב עם חווה. אני לא רוצה עכשיו לדבר על הקשר הזה ועל מה שחווה מספרת, בגלל המישפט שצריך להתקיים בנוכחיה.

אני מקווה שהצדק ייצא לאור.

את אביבה גרנות את שונאת?

כל הטענה שלי לאביבה היא שהיא לקחה את חווה וניצלה אותה. היא הכירה את חווה ולמדה מייד את חולשותיה ואת הנאיביות שלה. היא גם הרסה את חיייהמישפחה של חווה. צריך להבין שחווה היתה בחורה שעי- שתה מעל ומעבר לציפיות של כולם. היא היתה אינטלקטואלית, למדה רבה, הקימה מישפחה לתיפארת — מה שכל אמא פולניה היתה רוצה לקבל מבתה.

אז איך, בכל זאת, היא הגיעה למצב כזה?

אני כל כך כועסת על עצמי איך שנתתי לה להידרדר בצורה כזאת. איך לאט לאט איפשרנו לה לשקוע בזמן, מבלי שאף אחד ירגיש או יעשה משהו כדי לעזור. אני לא מבינה איך היא לא שיתפה אותי לפחות בחלק מהבעיות. איך לא עצרתי אותה בזמן. אביבה פשוט נכנסה לה לתוך החיים, לתוך הנשמה, היתה לה שליטה אדירה על חווה. היום היא לא היתה מגיעה למקום שאליו הגיעה.

איך השפיעה הפרשה על חיךך?

כל מי שיהיה איתי בקשר בעתיד חייב לדעת שהחבילה הזו היא חלק ממני. חווה היתה עמודהשדרה של המשפחה, היא ליכדה את כולם סביבה. כתגים, בשבתות היא היתה המרכז. פתאום הכל נגמר. אמי היום היא בת 74. היא האדם היחיד הקרוב לי, שאותו אני יכולה לפגוש. הורי הם ניצוליי- שואה. גרלתי כצל הזה ועד היום זה מלווה אותי.

כאיוה שהוא שלב בחיים אני רוצה לכתוב ספר, שבו כל האמת על הפרשה ועל מה שעבר על כולנו ייצא לאור, זה לא יהיה כמו הספר המעורר, שמי שכתב אותו רצה רק להי- תפרסם ולהרוויח כסף מהסיפור. בספר ההוא הופיעו רק קטעייעיתונות ולא עדויות אמיי- תיות של מה שקרה.

את רוצה להינשא שוב?

קודם כל אני רוצה לשנות את הסטיגמה שיש עלי כנערתזוהר, בגלל הצורה החיי- צונית המטעה שלי. באופיי, אני מאוד זקוקה לשקט ולשלווה. אני רוצה לבנות מחדש בית ומישפחה עם אדם שיש לו ראש טוב, עצמאי וחשוב שהיה כריזמטי.

יש לך דרישות מיוחדות?

אני לא פמיניסטית, להיפך. אני מאוד אוהבת את הגבר הישראלי המאצ'ו. אני יודע- עת שהרבה לא יאהבו את מה שאני אומרת עכשיו או שיגידו שזאת גזענות, אבל אני אוהבת כאמת את הגבר המיזרחי, למרות שאני פולניה. אני אוהבת את המנטליות המיי- רוחית.

מצאת אחד כזה?

בינתיים לא. אני כיום לבד. ניתקתי הרבה קשרים עם אנשים, שניסו לרכב על שמי בעיקבות השערוריה של אחותי.



**גם ציפי קביליו מחכה עכשיו לפסק-
הדין בעירעור שהגישה חווה יערי.
אחרי משבר מסויים ביחסים ביניהן,
חזרו האחיות להציג חזית אחידה
ומשותפת. קביליו, שגם עליה ועל מישי-
פחתה עברו תקופות קשות, מנסה לי-
השתקם. יש לכם אולי בעל בשבילה?**

זיוה מויאל

אות נשים, נכנסות לבוטיק, מסת- כלות עלי ושאלות: את ציפי קביליו? את האחיות של חווה? לפעמים שואלים: את האלמנה? שאלות מוזצפות, שאלות של ישראלים סקרנים ולא נעימים, שלא עושים חשבון למי שעומד מולם.

לא יעזור לציפי קביליו. העוכרה שאתם קוראים עליה עכשיו בעיתון קשורה במישרין לסיפור של אחותה חווה יערי, שהעירעור שהגישה לבית-המישפט מתברר כימים אלה. קביליו, צעירה נאה, לבושה תמיד בטוביטעם, מככבת מאז בהרבה טורירכילות. סיפורים על חמורים. סיפורים על פגישות עם האחיות בכלא. היחסים עם כתבהטלוויזיה אהוד יערי וקטעים העוסקים בגירושיה.

היתה הרבה רכילות סביב הגיי- רושין שלך?

התגרשנו בעיצומה של השערוריה עם אחותי. ואת היתה תקופה איומה. התחלתי אז לבנות את חיי מחדש והיתה לי תקופה די- ארוכה של התפרקות, של לצאת ולהרגיש את העולם. אני חושבת שתקופה כזאת עוברת על כל אשה גרושה. זה משהו שחייבים להתנסות בו אחרי חיי נישואין ממושכים וסגורים. כרי- ליתי אז עם חברות וחברים במקומות שהיו באופנה.

היית מאוד מבוקשת?

הרבה רכילות נכתבו עלי והצטייר הרושם שאני נערתזוהר, שהכל מחפשים את חברתה, או אחת שסוגרת את בילויי הלילה של תל-אביב. הייתי באמת בהרבה אירועים, פתיחות של מקומות ובתי-קפה. אבל התקופה הזאת נגמרה.

איך היה הקשר עם בעלך?

את יוסי, בעלי הקודם, הכרתי בגיל 19, כשהשתחררתי מהצבא. אחרי חברות של שלוש שנים נישאנו וגרנו בתל-אביב. גולדה לנו בת, מיה, שהיום היא בת 12. חיינו ביחד 11 שנה. אבל ההתפתחות הטיבעית של כל אחד מאיתנו הלכה לכיוון אחר. החלטנו להי- פרד, אבל היום אנחנו שומרים על קשרים טובים. יוסי הוא אבא נפלא לבתי.

אגב, הרבה אנשים חושבים שאני אלמנה. מבלבלים בין יוסי, בעלי לשעבר, והשוער הרצל קביליו, שהוא אחיו. הרצל נפטר ממחלה קשה ואנשים חושבים שלבת שלי אין אבא. הגיע באמת הזמן להגיד לכולם שיש לה אבא טוב.

עברת שני משברים קשים בי- אותה תקופה, איך השתקמת?

אף אחד לא מבין כמה היה לי קשה. מסביב, השערוריה סביב חווה ומשבר גם בתוך הבית שלי. לא היה לי זמן לטפל בבעיות האישיות שלי, לנסות להתמודד ולמצוא פיתרונות. זאת היתה מילחמתקיום. רצתי בין בתי- המישפט וניסיתי להמשיך לשאת בעול המישפחה. הייתי גם צריכה להמשיך ולדאוג לבוטיק שלי ולשמי הטוב.

איך הקשרים שלך עם אהוד והילדים של אחותך?

עכשיו אני בקשר חזק מאוד עם הילדים של חווה. אפרת היא כבר חיילת וכשהיא מגי- עה לעיר היא מתקשרת אלי ואנחנו מרכרות ומחליפות חוויות. גם צחי מגיע אלי הרבה. אני מרגישה אליהם קשר אמהי. מרגישה שהם כמו הילדים שלי.

ועם אהוד?

איתו אני בקשר קורקטי. בעיקבות הפרשה